

αὐτὴν; Οὕτω γὰρ ἔχουσας, ἐὰν μὴ μεμιγμένον μεταστῆ τὸ ἀπ' ἀμφοῖν, ἀλλ' ὥσπερ τὸ ὑπηνέμιον ἐνδέξεται ἀπὸ θατέρου, τότε γίνεται ἡ καλουμένη μύλη, οὔτε ζῶον, διὰ τὸ μὴ παρ' ἀμφοῖν, οὔτε ἄψυχον, διὰ τὸ ἔμψυχον εἶναι τὸ ληφθὲν ὥσπερ
 5 τὰ ὑπηνέμια. Πολὺν δὲ χρόνον ἐμμένει διὰ τε τὴν τῆς ὑστέρας διάθεσιν, καὶ διότι ἡ μὲν ὄρνις πολλὰ εἰς αὐτὴν τίκτουσα, ὑπὸ τούτων κινουμένης τῆς ὑστέρας, προάγει καὶ τίκτει, καὶ ὅταν ἄπαξ οἰχθῆ, καὶ τὸ τελευταῖον ἐξέρχεται· οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ εἶργον, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα προετικὸν γενό-
 10 μενον, ὅτε ἐπληροῦτο, οὐκέτι τὴν ὑστέραν ποιεῖ ἀντισπαστικὴν. Ὅσα δὲ ζωοφορεῖ, διὰ τὸ μεταβάλλειν τὴν δύναμιν αὐξανομένου καὶ ἄλλοτε ἀλλοίας δεῖσθαι τροφῆς, ἐπιφλεγμαίνουσα τι ἢ ὑστέρα ποιεῖ τακτὸν τὸν τόκον. (3) Ἡ δὲ σὰρξ, διὰ τὸ μὴ ζῶον εἶναι, αἰετῶν ὁμαλῶν· διόπερ οὐ βαρύνει
 15 τὴν ὑστέραν οὐδὲ ποιεῖ φλεγμαίνειν· ὥστ' ἐνίαις γε καὶ συναποθνήσκει τὸ πάθος, ἐὰν μὴ τι εὐτύχημα ἀσθενήματος συμβῆ, οἷον τῆ ληφθείσῃ ὑπὸ τῆς δυσεντερίας. Πότερον δ' ὥσπερ εἴρηται, διὰ θερμότητα γίνεται τὸ πάθος, ἢ μᾶλλον δι' ὑγρότητα, ὅτι καὶ ἐστὶν [ὅτε] τὸ πλήρωμα οἷον κυμαίνει,
 20 ἢ ὅταν μὴ οὕτως ἢ ψυχρὰ ἢ ὑστέρα ὥστε ἀφεῖναι, μὴδ' οὕτω θερμῇ ὥστε πέψαι; Διὸ καὶ χρόνιον τὸ πάθος, ὥσπερ καὶ τὰ [μὲν] ἐν ἐψήσει πολὺν χρόνον διαμένει, τὰ δ' ἐψόμενα πέρασ ἔχει καὶ ταχὺ τήκεται· αἱ δὲ τοιαῦται ὑστέραι ἀωρό-

1. Μεταστῆ] ἐστι. — 2. Ἐνδέξαιτο Bk. — 4. Διὰ τὸ ἔμψυχον ληφθὲν εἶναι Bk. — 7. Κινουμένης] γινομένης = Προσάγει Bk. — 9. Καὶ τὸ σῶμα] κατὰ σῶμα Bk. — 13. Τακτὸν τὸν τόκον] ταῦτὸν τόκον. — 14-15. Διόπερ οὐ βαρύνει... οὐδὲ ποιεῖ] δεῖ γὰρ ὃ βαρύνει... οὐδὲν αἰεῖ = Ὡστε] ὡς Bk. — 16. Μὴ τι εὐτύχημα] μὴ δὲ εὐτύχ. — 19. Κυμαίνει] μύει. — 23. Ταχὺ τήκεται] ταχυτῆτα = Ἀωρόταται] ἀκρόταται.